

Mál nr. 289/2019

M og

V vegna almennrar slysátryggingar M hjá V.

Ágreiningur um hvort bótaskylda sé til staðar vegna líkamstjóns.**Gögn.**

Málskot dags. 29.08.2019 ásamt fylgigögnum 1-9.

Bréf V dags. 13.09.2019 ásamt fylgigögnum 1-4.

Málsatvik.

Í málskoti er atvikum lýst svo að hinn 30. júlí 2018, er M var að störfum á verkstæði sínu, hafi hann teygst sig eftir hlut og við það fengið áverka á hægri hendi. Í byrjun ágúst hafi hann leitað læknis vegna verkja í hægri öxl og út í höndina. Gekkst M undir aðgerð vegna þessa hinn 3. maí 2019.

Þar eð M hafi orðið fyrir skaða á hægri öxl og hægri upphandlegg, eða biceps, telur hann atvikið bótaskyld úr almennri slysátryggingu sinni hjá V. Máli sínu til stuðnings vísar hann til þess að þegar um meiðsl á útlimum sé að ræða sé þess einungis krafist að um skyndilegan atburð sé að ræða svo bótaskylda sé til staðar. Sé bótaskylda því til staðar þó skilyrði slyshugtaks vátryggingarréttar, að um skyndilegan, utanaðkomandi atburð sem valdi meiðslum á líkama vátryggðs og gerist án vilja hans séu ekki öll uppfyllt, enda sé þess ekki krafist við meiðsl á útlimum að um utanaðkomandi atburð sé að ræða.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir M þeirri afstöðu að M hafi ekki sýnt fram á að skilyrði slyshugtaks samkvæmt skilmálum vátryggingarinnar séu uppfyllt. Í fyrsta lagi telur V að gögn málsins bendi eindregið til þess að ástæða einkenna V séu slitbreytingar, þ.e. sjúklegt ástand í öxl, og þau því ekki afleiðing slyss. Þá hafi V fengið álit frá ráðgefandi lækni félagsins sem styðji þessa afstöðu auk þess sem læknirinn telji ekki að V hafi hlotið skaða á upphandlegg. Þá styðji öll gögn málsins þá afstöðu að um axlarmeðsl, en ekki meiðsl á útlím sé að ræða. Þurfi því bæði skilyrði um skyndilegan og utanaðkomandi atburð að vera uppfyllt. Svo sé ekki og er bótaskyldu því hafnað.

Álit:

Í 2. gr. skilmála almennrar slysátryggingar M hjá V kemur fram að með slysi sé átt við „skyndilegan, utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama vátryggðs og gerist án vilja hans.“ Jafnframt kemur fram í greininni að við meiðsl á útlimum sé þess eingöngu krafist að um „skyndilegan atburð sé að ræða sem veldur meiðslum á líkama vátryggðs og gerist án vilja hans.“ Samkvæmt lýsingu í málsskoti og upplýsingum úr sjúkraskrá M fann hann skyndilega fyrir verk þegar hann teygði höndina út til að ná í eitthvað. Að mati nefndarinnar var því ekki um utanaðkomandi atburð að ræða en telja verður að önnur skilyrði slyshugtaks greinarinnar séu uppfyllt. Kemur þá til skoðunar hvort um hafi verið að ræða meiðsl á útlím. Samkvæmt lýsingu í sjúkradagpeningavottorði sem fyllt var út hinn 4. júní 2019, var sjúkdómsgreining „axlarmeinsemd, ótilgreind“ og fram kemur að M hafi farið í aðgerð á hægri öxl hinn 3. maí 2019 og að óvinnufærni megi rekja til slits á sinum í hægri öxl. Í „niðurstöðu“ kemur fram að um hafi verið að ræða „luxation á biceps sin sem dissicerar sig í gegnum subscapular sinina. Partial áverki á subraspinatus sinina, engin reaction. Talsverð vökvaaukning í humeroscapular liðnum og slitbreytingar.“ Þessar niðurstöður hafi fengist með segulómun á hægri öxl. Verður ekki annað ráðið af þessu en að meiðsl M, þó þau kunni að hafa valdið verkjum út í handlegg og erfðleikum við að lyfta honum, hafi verið bundin við axlarsvæðið og sinar sem þar er að finna. Samkvæmt öllu framansögðu verður ekki talið að M hafi sýnt fram á að um meiðsl á útlím hafi verið að ræða og ber því að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr almennri slysátryggingu hjá V

Reykjavík 15. október 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.